

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3269/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из села ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Дејан Атанасовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП 3188/12 Врање, чији је законски заступник Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2307/19 од 16.05.2019. године, у седници већа одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 2307/19 од 16.05.2019. године и пресуда Вишег суда у Врању П 78/19 од 20.02.2019. године и предмет враћа правостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П 78/19 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је обавезана тужена да им по основу нематеријалне штете због дискриминације исплати износ од по 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате, а ставом другим изреке је обавезана тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 226.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 2307/19 од 16.05.2019. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијену пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су као ратни војни резервисти били учесници рата 1999. године, па како им нису исплаћене ратне дневнице, пресудом Вишег суда у Врању П 126/16 од 13.12.2017. године утврђено је да су тужиоци дискриминисани и та пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1121/2018 од 17.07.2018. године. Првостепени суд у овом поступку је због тако

извршене дискриминације, тужиоцима усвојио тужбени захтев и досудио накнаду нематеријалне штете.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду, налазећи да је правилно примењено материјално право, те је ценио и приговор застарелости који је тужена истакла у жалби, али је нашао да се такав приговор сходно одредби члана 372. став 2. ЗПП не може истицати у жалби.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује да је побијеном пресудом повређена одредба материјалног права – одредба члана 376. ЗОО.

Одредбом члана 376. ЗОО је прописано да потраживање накнаде проузроковане штете застарева за три године када је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило (став 1.), у сваком случају ово потраживање застарева за пет година од када је штета настала (став 2.).

У конкретном случају, рок застарелости у смислу члана 361. став 1. ЗОО почиње да тече од дана доношења Закључка Владе РС од 17.01.2008. године.

Према стању у списима, тужба ради накнаде штете поднета је Основном суду у Врању 27.02.2013. године а тужена је у одговору на тужбу од 26.03.2013. године, између осталог, истакла и приговор застарелости потраживања на основу члана 376. ЗОО.

Из наведених разлога се не може као правилан прихватити закључак нижестепених судова о основаности тужбеног захтева, због чега су нижестепене пресуде морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном суђењу првостепени суд ће имати у виду примедбе из решења ревизијског суда и ценећи приговор застарелости потраживања тужене, истакнут не само у жалби, већ и у одговору на тужбу и током поступка, донети нову и на закону засновану одлуку. Следом реченог, првостепени суд ће утврдити да ли је протекао објективни рок од пет година када је по Закључку Владе РС од 17.01.2008. године ратним војним резервистима Топличког округа признато право на новчану накнаду у смислу члана 5. Закључка, те да ли су тужиоци поднели тужбу након што је протекао застарни рок прописан чланом 376. став 2. ЗОО.

Укинута је и одлука о трошковима поступка јер она зависи од исхода спора.

Са свега наведеног, на основу члана 416. став 2. ЗПП је одлучено као у изреци пресуде.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић